בס"ד

יום **ג', כז' בניסן** תש"ס (**2** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום **12** ימים, שהם שבוע **אחד** ו**5**- ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

היום, **כז' בניסן**, בשנת תרצ"ו(5696-1936) – תחילת מה שכונתה אז "**מאורעות הדמים**" – רצף של מעשי הרג וטרור שנמשך שלוש שנים. הוא המשך שרשרת של פרעות בשנות תרפ"א(1921), תרפ"ב(1922) ותרפ"ט(1929). הנסיון וההיסטוריה הלא-קצרה של עם ישראל בארצו מראה שהערבים לא שכחו להשתמש בכלי זה.

יום זה נקבע על-ידי הכנסת כ**יום הזיכרון לשואה ולגבורה**. יום **עשרה בטבת** נקבע ע"י הרבנות הראשית ליום הקדיש הכללי לזכר חללי החורבן במלה"ע ה- IIבאירופה ובארצות אחרות, שלא נודע היום בו הושמדו בתופת הנאצית. שכן, ידוע שרבים מבין ששת מיליוני אחינו (ה' ינקום דמם) נספו בשואה במיתות קשות ואכזריות, בלא שיוותרו עדי ראיה לכך, ובלא שיוודע יום מותם.
בכפיפות יום הקדיש הכללי עם עשרה בטבת יש סימליות רבה:
ראשית חורבן בית המקדש הראשון, ונסיון ההכחדה של הבית היהודי כולו בדורנו. מצמידים את שניהם ביום זכרון אחד. יש בכך ביטוי ותקווה, ששואת אירופה תסיים את מסכת הסבל של העם היהודי.
ובאשר לקביעת כז' בניסן כ"יום השואה והגבורה": בתאריך זה, בשנת תש"ג(5703-1943), נפל גטו ווארשה בידי המרצחים הגרמנים, לאחר קרב גבורה נואשת מצד קומץ שרידי הלוחמים היהודיים. כז' בניסן אינו עומד בסתירה לקביעת י' בטבת כיום הקדיש הכללי, אלא בא להשלים את היום שקבעה הרבנות הראשית.
יום זה מדגיש יותר את היבט הגבורה והמרי בימי חורבן יהודי אירופה. ציון הגבורה הפיסית בנוסף לגבורת הרוח של המיליונים ששמרו על צלם אנושי יהודי, והיו למקדשי שם שמיים בחייהם ובמותם. מציינים את היום בעצרות-עם, בצפירת זכרון (בשעה 1000), בטקסי התייחדות עם זכר הקרבנות והמורדים, ובהורדת הדגל לחצי התורן.
["יהדות – הלכה למעשה": הרב י.מ.לאו]

****

"הדור שראה את ארובות אושוויץ, ארובות השואה, אשר הגרמנים בנו אותן ובנות הברית לא הפציצו אותן, **הארובות הגבוהות שהפכו לנרות הבדלה בין ישראל לעמים**, הדור אשר ראה את בדידותו במלחמת השחרור, את לוחצי נסיגתינו במבצע סיני, ואת ייחודנו והתעלותנו במלחמת ששת הימים, בהם נתגלה לעיני כל אפסי ארץ "כי ששת ימים עשה ה' ", הדור אשר יצא מאושוויץ ומטרבלינקה וחזר לירושלים ולחברון, אשר עלה מתאי הגזים והגיע לכותל המערבי, הדור אשר ראה במו עיניו את פלא העם היהודי, פלא מעמקי יסוריו ופלא פעמי גאולתו, ואשר הראה לדעת כי שני הגילויים גם יחד הם הם עדי ייחודו עדי קידושיו, עדי בריתו – **דור זה לא ימיר קידושו והבדלתו, ולא ינתק את שרשרת הדורות**. "אני ה' קראתיך בצדק, ואחזק בידך, ואצורך ואתנך לברית עם לאור גויים." [ישעיה **מב'** 6] ככל שתתחזק ותעמק ברית העם, ככל שנהיה יותר נאמנים ליחודנו – נוכל גם להיות לאור גוים, נוכל למלא יעודנו בעולם."
["משואה לתקומה" – הרב משה צבי נריה]

יום נעים (עם ציפיה לישועה בחודש הגאולה)!